

16. Évközi vasárnap

Bevezetés

A múlt vasárnap arról írt Szent Márk evangélista, hogy Krisztus missziós útra küldte apostolait. A mai evangéliumban már a "tizenket-tő" visszatéréséről. Az apostolok fáradtak voltak, amikor visszatértek missziós útjukról. Prédikáltak ugyanis és betegeket gyógyítottak. Sokan jöttek hozzájuk, hogy velük Istenről beszéljenek, hogy tanácsot és vigasztalást kapjanak. Ebben a munkában is ki lehet fáradni, ill. ebben lehet ám csak igazán kifáradni.

A gondos Mester pihenőre, kapcsolódásra hívja tanítványait: „Jöjjetek és pihenjetek egy kissé.

A pihenés éppúgy hozzátartozik az emberi élethez, mint a munka.

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem tudatosítjuk magunkban, hogy nem Érted, hanem értünk, emberekért van a vasárnap. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem mindig szenteljük meg az Úr napját. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem biztosítjuk a kellő pihenést szervezetünk regenerálódásához. Uram Irgalmazz.

Evangelium után

Amint a bevezetőben említettem: A pihenés éppúgy hozzátartozik az emberi élethez, mint a munka. Pihenés nélkül tönkremegy az ember és hiábavaló minden verejtékes mun-

ka! Ezen belátás ellenére mi, mai emberek mégis fulladozunk a munkában. Sokszor nemcsak evésre, de még meghalni sincs időnk! Mindig többet és többet akarunk. Nekünk éjjel és nappal dolgoznunk kell, hétköznapi és vasárnap is! Pénz kell, mert lassan nemcsak a tiszta vizet, hanem a tiszta levegőt is csak pénzért kap majd az ember. Szombaton és vasárnap pedig sok az otthoni házi teendő!

De mindennek van azért határa is. Minden gépnek megvan a maga élettartama, amelyet előre ki lehet számítani. Vannak gépek, üzemek, amelyek három műszakban dolgoznak. Sokan az embert is ilyen profitot termelő gépnek tekintik. Az ember azonban nem gép!

Épp ezért a mai kor embere is kénytelen megtapasztalni és tudomásul venni azt, amit a Szentírás mond, mindjárt az első lapjain, hogy az Úr Isten az embert nemcsak munkára teremtette, hanem pihenésre is. És azt is, hogy nem lehet büntetlenül hétköznappá szürkíteni az ünnepnapot, a vasárnapot. És rablógazdálkodást folytatni testi és szellemi erőinkkel! A modern technika sok tekintetben megkönnyíti az ember munkáját, de ugyanakkor felgyorsítja a munkatempót, és a gyorsuló világ fárasztóbbá teszi az életet.

A fáradt, idegileg kimerült ember, pihentető oázist keres a modern élet Bábelében. Milliók utaznak a körengetegből zöld övezetekbe. Milliók utaznak tavak, tengerek partjaihoz. S milliók dolgoznak üdülőjük, vikkendházuk építésén, szépítésén, vagy dolgozgatnak saját telkü-

kön, és úgynevezett aktív pihenéssel keresik a kikapcsolódást, a lélek és a test regenerálódását.

Korunk embere is keresi zaklatott életében a békét, a megnyugvást, a harmóniát, belső lelkivilágának egyensúlyát. A kérdés csak az, hogy hol találja meg?

Miután az apostolok visszatértek küldetésükből, a munkából, az Úr Jézus észreveszi fáradtságukat és ezt mondja nekik: Jöjjetek egy magányos helyre és pihenjétek ki magatokat!

Érdeemes felfigyelnünk erre a szóra, egy *magányos* helyre ... Mert nem lehet akárhol és akárhogy pihenni. A pihenés igazi hazája a magány és a benne megtalált csend.

Zajos világunkban elsősorban erre a magányra, csendre lenne szüksége mindenkinek. Nemcsak fülünknek, idegeinknek árt a nagy zaj, hanem lelkivilágunknak is! A csendben megpihennek érzékeink, felfrissül testünk és lelkünk egyaránt.

De lassan alig találni olyan helyet, ahol csend van. Pedig erre van szükségünk, hogy elrendeződjenek gondolataink és zaklatott életünk hullámverése elsimuljon.

Nem értékeljük kellően és ezért nem is vesszük igénybe az egyház kínálta magányt és csendet. A lelkigyakorlatos jellegű pihenő, üdülő házakat. De sokan még a hetente ismétlődő nagy lehetőséget sem, a vasárnapi, s ünnepi szentmisét sem!

Nem értékeljük kellően templomaink csendjét sem. Megfeledkezünk a "templomi csendben csobogó üdítő forrásról". Istennek éltető és

regeneráló erejéről, a mindig frissességet adó Igéjéről.

Aztán azt sem tudatosítjuk kellően magunkban, hogy a magány csak akkor lesz pihentető és gyógyító, ha megosztjuk Istennel. Hallottuk: Az Úr Jézus nem küldi, hanem hívja apostolait. Tehát velük tart a magányos helyre, s velük van a csendben is! - A csend Isten nélkül ugyanis elviselhetetlen. Ezért kerüli sok ember a csendet és a magányt. De csak azok számára, akiknek rossz a lelkiismeretük. Akiknek viszont tiszta a lelkiismeretük, azok nem félnek a magánytól és csendtől. Sőt keresik a csendet, mert az Isten a csend kapuján lép életünkbe! S azok fülében ott cseng az Úr hívó szava: "Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok és én, felüdítetek benneteket."

Szükségünk van a Tízparancsolat által előírt munkaszüneti napra, Isten csendes és üdítő napjára, a vasárnap megszentelésére. Ne engedjük, hogy egyenlővé tegyék a hét többi napjával. Történelmi tanulság! Periodikusán ismétlődő munkaszünetet nem tartó népek degenerálódtak, nem voltak hosszú életűek, és eltűntek a történelem színpadáról. Megismétlem: Nem Istenért, hanem értünk, emberekért van a vasárnap!

Hogy hosszú életűek lehessünk e földön, épp ezért még a nyári üdülésünk idején se feledkezzünk meg az Úr napjáról, a vasárnap megszenteléséről.

Amen.

F. F.